

Sukkot

Na de voorafgaande dagen van inkeer en berouw, is Sukkot het feest van de vreugde. De laatste oogst is binnengehaald, vandaar dat het feest ook wel wordt aangeduid als *Hag ha-Asif*, 'Feest der inzameling'. Er is tijd om te rusten en feest te vieren. Het is ook één van de drie pelgrimsfeesten waarop men naar de Tempel in Jeruzalem optrok. Het feest duurt zeven dagen, waarvan de eerste dag geen werk mag worden verricht, op het koken van voedsel na. Aan de ene kant is het een herinnering aan de tocht door de woestijn waar niet een stenen huis, maar de Eeuwige zelf het volk beschermde. Of het volk echt in hutten woonde met een dak van bladeren en takken is de vraag, gezien het feit dat deze niet altijd voorradig waren in de woestijn. Het kan een verwijzing zijn naar de wolken van Gods glorie die boven hen hingen.

Het belangrijkste bij het bouwen van de sukka zijn niet de muren, maar het dak, het onderdeel dat de meeste bescherming biedt. Het moet gemaakt worden van organisch materiaal, niet meer verbonden met de grond en het moet een opening hebben. De muren mogen van alle soorten materiaal gemaakt worden. De sukka wordt versierd met tapijt, verschillende soorten vruchten zoals de granaatappel en er hangt een mooie spreuk in met als tekst: 'Spreid de sukka van vrede over ons uit'. Het is de bedoeling dat men eet, slaapt en gasten ontvangt in de sukka, maar dat is niet altijd mogelijk gezien het klimaat waar men woont.

De *loelav* is een voorwerp dat niet mag ontbreken. Deze moet worden samengesteld uit takken van de dadelpalm, drie mirthe takjes, en de beekwilg. De mooiste *etrog*, een soort citrusvrucht, vormt de top van de samenbundeling. Het geheel staat voor smaak (torastudie) en geur (goede daden). Elke dag wordt hij naar de vier hoeken van de sukka geschud als symbool voor het hele volk en de hele aarde.

Aan het eind van de zeven dagen volgt *Shemini Azeret* (bijeenkomst op de achtste dag). In zekere zin staat deze dag los van het voorafgaande feest, maar vormt er toch een geheel mee. Het wordt ook wel genoemd *Simchat Tora* (Vreugde van de Tora). Zeven maal loopt men met de Torarollen in de arm dansend om de bima en zingt: '*Ana Adonai Hoshia na, ana Adonai hazlichia na*': Alstublieft Heer red ons, alstublieft Heer maak ons succesvol. De jaarlijkse lezing van de Tora is beëindigd en men begint weer van voren af aan. Vanaf dan wordt er aan het Amida een ekstra verzoek toegevoegd om regen, omdat dit belangrijk is voor weer een goede oogst het komende jaar.

Het Sukkotfeest heeft ook een messiaanse betekenis. Alleen van dit feest zegt de profeet Nehemia dat alle volken zullen optrekken naar Jeruzalem om het te vieren.

Met het dansen met de Tora als basis hebben we het vorige feest afgesloten. Maar hoe zou dat op de proef worden gesteld!